

Մի՛ շատ մտահոգուիք ձեզմով երբ կուտաք, այլ մտահոգուեցէ՛ք կարիքէն: Ղևանդի աւէն տուող ինքը կը ստանայ ձօրմէն, և շատ աւելի առատ:

Եւ տուէ՛ք իւրաքանչիւրին իր պէտքին համաձայն, վասնզի, Հայրը՝ աղ չի տար ծարաւին, ոչ ալ քար՝ քաղցածին. և ոչ կաթ՝ կաթէ կտրուածին:

Եւ մի՛ տաք շուններուն ինչ որ սուրբ է, ոչ ալ նետեցէ՛ք ձեր մարգրիտները խոզերուն առջև: Ղևանդի այսպիսի ընծաներով դուք կը ծաղրէ՛ք զանոնք, և անոնք ալ ձեր ընծաները պիտի ծաղրեն և իրենց ատելութեան մէջ պիտի ուզեն փճացնել զձեզ:

Մի՛ գիզէ՛ք ձեզի համար գանձեր որ կ'ապականին կամ կրնան դողցուիլ: Այլ մանաւանդ գանձը որ չապականիր և որ չգողցուի, և որուն ազուրուքները կ'աւելնայ երբ շատ աչքեր դիտեն զայն: Ղևանդի ձեր գանձը ուր որ ըլլայ, ձեր սիրտն ալ հան է:

Ձեզի ըրուած է որ մարգասպանը սուրի պիտի արուի, թէ՛ գողը պիտի խաչուի և պոռնիկը քարկոծուի, և երբ անոնք պատժուին մարմնով, ձեր հոգիները պիտի մթննան:

Ճշմարտապէս ոչ մէկ ոճիւր կը գործուի մէկ մարդու կամ մէկ կնոջ կողմէ: Բոլոր ոճիւրները կը գործուին՝ բոլորին կողմէ: Եւ ան որ տուգանքը կը վճարէ կարելի է կը կոտրէ օդակ մը շղթայէն՝ որ կը կախուի քու ոտքէն: Թերեւս ան իր վիշտով գինը կը վճարէ քու անցաւոր ուրախութեան:

Այսպէս խօսեցաւ Յիսուս, և իմ փափաքս էր չօքել և պաշտել զայն, սակայն ամօթխածութենէս չկրցայ շարժիլ, ոչ ալ խօսք մը ըսել:

Բայց ի վերջոյ, խօսեցայ, և ըսի. «Ես աղօթել կ'օւզեմ այս վայրկեանիս, սակայն լեզուս ծանր է, սորվեցուր ինձի աղօթելու»:

Եւ Յիսուս ըսաւ. «Երբ աղօթել կ'ուզես, թող քու անձկութիւնդ արտաբերէ բառերը: Իմ անձկութեանս մէջ հիմա այսպէս կ'աղօթեմ»:

«Հայր մեր, երկրի և երկնքի մէջ, սուրբ է քու անունը»:

«Քու կամքը մեզմով կատարուի, ինչպէս միջոցին մէջ»:

«Տուր մեզի հացէդ օրուան համար բաւական»:

«Քու զթութեամբդ ներէ մեզի և բարձրացուր զմեզ իրար ներքեւ»:

«Առաջնորդէ մեզ քեզի և երկնքու ձեռքդ մեզի խաւարին մէջ»:

«Վասնզի Քուկդ է թագաւորութիւնը, և Քու մէջդ է մեր զօրութիւնը և մեր լրութիւնը»:

Իրիկուն էր, և Յիսուս վար իջաւ բլուրներէն, եւ մենք բոլորս հետեցեալք իրեն: Ու երբ կը հետեւէի իրեն՝ կը կրկնէի իր աղօթքը:

ԽԱՆԻԼ ԺԻՊՐԱՆ

Քարգմանեց՝

ՄՈՒՐԱՏ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ,

ՊՈՒՐ ԱՆ ՊԱՆԶՔ

□ Անոնք որ Յիսուսի մէջ կը ցուցնեն գերազանցապէս բարի եւ իմաստուն մարդու մը զմաքիլի սխալար փշի, պարզապէս կ'ապաքեն անոք բարձրօրէն ճշմարիտ քննարկման մէջ կայ նուաճող ազգութեան մը ճշմարտական ոյժը, որ կը բազաւորէ արեւուն վրայ, եւ կը գերէ հոգիները, որ կը խօսի եւ կը պատգամէ:

□ «Թագաւոր ծնած» Քրիստոսը անգամ մը միայն ծնաւ պատմութեան մէջ, բայց անկա ամէն օր կրնայ ծնիլ մարդկութեան քաղաքական կեանքին մէջ, երբ դժգոհ ժողով մը բարի եւ խաղաղ մրցութիւնը:

□ Եւ ո՛րք որ ծնի՛ք այդպէս, հոն կեանք կը զգենու այն արբարա՛ գօրծիւրը, որ զի մտքէ անոր գլխին կ'եւ անարժան կողմեր, եւ կ'ազնուացնէ ամէն ինչ, պատճառ՝ թէ արդիւնք, ու նոյն ասեմ կի Յիսուսի՝ անձնուրաց նուիրումի եզրին, որ կ'ապրի թե՛ ներքին ծառայութեան:

□ Բայց ո՛րք որ չի գտնակալի, ամ, կեանքի ընթացքը հետզհետէ անկում մը կ'ուզէ կը գահավիժի. մինչեւ ի վերջոյ կ'անշարժացայ վերջնական կորուստի մէջ:

□ Թագաւոր ծնաւ անիկա, ու «Թագաւոր» մեռաւ պատմութեան մէջ, մտուեմ մինչեւ կախաղանը. բայց պէտք է ապրի իսկապէս ՔՐԻՍՏՈՍ մեր բարոյական կեանքին մէջ: Իր իշխանութիւնը պէտք է լինի ամենեւեմ վրեժիքին. իր սերը պէտք է լինի մեր օրէնքը, իր խաղաղութիւնը մեր պատգամը, իր պարտաւորութիւնը եւ «կամաքը մեր երջանկուրդինը»:

ԱՄԵՐԻԿԱՆ ԶԳՄԱՐՔ